

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvestris Militum Constantinianorum Sancti Georgij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

Armigero-
rū insignia

dine sunt, quibus Rex ipse cum titulo insignia donat, aut Armigeros creat collum torque S. S. vel signatico argenteo, & candidis, & argentatis calcaribus exornās, vnde hodie in occidentalibus regni illius partibus vocantur vulgò *Vvithespurres* ad discrimen militum siue Equitum auratorū, qui auratis calcaribus uti solēt: eorumque primogenitis titulus solummodo cōpetit. Quinto loco Armigeri ibidē habentur quicūque aliquo superiori in Rep. munere funguntur, vel Principi honestiori conditione famulātur. Sed hoc officij nomen, quod olim, & officij tantū fuit, inter dignitatis titulos regnante Richardo II. primū irrepisse tradit Camdenus. Verū uti in quibusdam Italiæ locis Equites sunt hæreditarij, multi vbiuis etiā Armigeri nascuntur, quod ex tabulis militaribus *Marci Antonij Perezij* antiquæ nobilitatis Equitis Sereniss. Eburonū Principi a Consilijs, & Cubiculis viri supra natalium splendorem magnitudine animi, virtute, ac literarum gloria illustrissimi (quæ scilicet M. Ludouicum Perezij filium armigerum natū peculiari Principis indultu prædicant) alijque publicis archiuis didicimus. Sic & præter Equitū primogenitos, Armigeri titulo sæpius hñr hæreditarij: Angliæq; regib. suus est hæreditario iure honorarius Eques, & pugil qui in Regijs inaugurationibus armatus aulam ingredi solet, & per facilem electum iam Regem se pro vero, ac legitimo regni hærede agnoscere proclamari iubet, & si quis adeo temerarius sit, qui contradicere audeat, cū eo se duello decernere paratū ostēdit.

Nūc de sacris ordinibus. Militaribus à Pōtificibus regulari aliqua disciplina adiecta cōprobatis, quos Galli vulgò *Religiones Hispani, Habitus*, solēt nūcupare, itemque de liberioribus illis & *Torquatis* ab Imp. Regibus, alijque supremæ potestatis Principibus erectis dicendum est. Hos etiā Itali peculiari appellatione di *Croce*, di *Collana*, & di *Sprone*: Galli verò, *De Maille*, *Raille*, & *Paille*, quæ omnia suis locis latius explicabimus, solent indigitare.

ORDO EQVESTRIS
*Militum Constantinianorum
Sancti Georgij.*

NON in Sacerdotibus tantum, Monachis, & Virginibus, sapientissimum Diuinæ providentiæ ordinem iam à nascentis Ecclesiæ exordijs eluxisse apparet: verum etiam in militaribus Viris, qui coelesti fortitudine, armisque solidioribus, quam sint ferrea, opus esse intelligentes, voto se, ac regulis ipsorum, quantum arma tractaturis pro fide Christi sat erat, obstrinxere. Et non secus, ac in veteri lege Machabæi, Propheta Regius, alijque Israelitarū Duces præliabatur prælia Domini: ita citra Constantinū Magnum, qui præter duos Philippos. A. A. patrē, & filiū Imperiū Christo nuncupavit, semper extiterunt ordines, qui iam non tantum dilatandæ verum etiam armis tutandæ Religionis; verò cuncti instar Cōstantini Magni, Ioviniani, Valentinianorum Theodosiorū, cæterorumque Principū Catholicorū, Crucem gestabant, sed discolorē: alij rubeā, alij viridem, alij albam, alij aliā (qualem hic ferè exhibemus, & Constantino Magno contra Hostes dimicaturum primū in Coelo apparuisse auctores, numismata, & pyramides testatur) præferebāt. His ergo omnibus antiquiorē habemus ordinē Militiæ Cōstantinianæ, quæ & aureata, & S. Georgij appellata est. Cōstantino enim Flauio, ut prædicebamus Anno Christi 312. Imperij sui VII. contra Maxentium conflicturo iam Sole à Meridie flectente Crucis signum ex lucis splendore figuratum in ipso cœlo manifeste apparuit, in eoque inscri-

Varij Ordines Eques-

Arn. Mer-
mannus in
Theatro cō-
uersionis gē-
tium.

Euseb. de
Vita Con-
stantini lib.
1. c. 25. &
lib. 4. c. 21.
Lepf. lib. 3.
de Cruce
cap. 15.

inſcriptionem conſignatâ hæc verba complectentem. IN HOC SIGNO VINCES. Eidemque poſtea dubitanti de oſtendi interpretatione, ac dormienti Chriſtus apparuit cū ſigno in coelo demonſtrato, præcepitque, vt exemplari ad imitatione illius ſigni, quod in Coelo viderat fabricato, eo in prælijs cum hoſtibus committendis vteretur, quod quam primùm dies illuxit vexillū auro, & gemmis ornatum confecit, viceq; imperatorij labari vſus eſt, vnde ſibi inſignis illa, hiftoricifq; notiffima victoria parta fuit. Tantum itaque ex hac Crucis oſtentione affectum erga ipſam Conſtantineus concepit, vt Crucis vexilli præferendi in pugna quinquaginta Viris fortiffimis, & militari diſciplina inſtructis cura perpetua mandaretur. Salutari ergo Signo Crucis, veluti terriculo, propugnaculoq; malorum aduerſariorum multitudine oppoſito, ab hoſtibus Victoriâ reportauit; tandemq; militum ſuorum arma, & veſtes eodem Signo Crucis ſignabat. Vixerunt iſti milites vſque ad tempora D. Baſilij Magni ſine aliqua regulari diſciplina, ac ſuadente Alexio Angelo Fatio, ex cuius genere ortum duxerat Conſtantineus, coaceruati ſunt, partimque in Clauſtris vitam ducebant, & à Magno Baſilio regulam militarem habuere, quam confirmauit S. Leo Pontifex inſtate Martiano Auguſto, priuilegiaq; primùm à Leone Imperatore obtinere, inde à quamplurimis alijs. Huius inſtitutæ Militiæ meminere Baronius tom. 3. ſub anno 312. vbi referuntur Prudentij verſus & ex l. vnica Cod. de præpoſit. lab. lib. 11. tituloq; antecedenti; nec non ex priuilegio Iſaacij Imperatoris tales Equites loco Prætorianorum militū fuiſſe cuſtodes corporis Imperatorum Bixantij, quinquagintaq; illos præpoſitos fuiſſe cōſulari dignitate præditos. Meminit etiam Ciacon. de Cruce cap. 2. Gretferiuſq; lib. 2. cap. 57. & nouiffimè Pater Franciſcus à Coriolano Capucinus in ſuo Breuiario Cronologico

Lugduni impreſſo: Et multò prius de de iſtorum militum aureatorum gloria loquutus fuerat Franciſcus de Roſeres Stemmata Ducum Lotaringiæ ſub anno 715. vbi loquitur de Lamberto Auguſtraſio. Quoniam vero hic Ordo Sancto Georgio dicatus fuit. idcirco & Sancti Georgij appellatus eſt, Crucem rubeam gerunt milites auro circumdatam, & ad formam liſij vndiq; terminantē cū aureo ſigno

Labari in ipſius medio, primatesque, qui quinquaginta ſunt, imaginem Sancti Georgij pendentē à dicta Cruce geſtant; Obedientiam ſupremo, Charitatem in proximum, & Caſtita-tem conjugalem ouent.

Hæc Militum regularis Societas ſemper ſub dominio, & magno Magiſtrato Familæ Angelæ Flauix vixit; ſed Græcorum Imperio iam declinato, ipſaque bonis. & commoditatibus ſpoliata iam ſenio confecta adhuc ſub vno Ioanne Andrea Angelo Flauio eiufdem ſtirpis ſuperſtite vitam ducit, ſed nonnullorum nobilium Virorum auxilio priſtinum decorem & auitam gloriam recuperat, & recureſcit, & ne tantæ Antiquitatis Sacra monumenta depereant Sancti Leonis Epistolam priuilegiaque Leonis, & Iſaacij Imperatorum, quæ in Archiuio Romanæ Curix ſub Clemente VII. regiſtrata fuere adnectere decreuimus, non præmittentes ipſa à pluribus Pontificibus, & præſertim Paulo 3. Iulio 3. & Sixto Quinto confirmata fuiſſe.

LEO